

PENTRU TOTDEAUNA

Studiul 13 pentru 27 iunie 2026

“Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.”

(1 Ioan 3:2)

Deși este vital să ne conectăm cu Dumnezeu și să-L cunoaștem de-a lungul vieții, acesta nu este scopul creștinului.

Aspirăm la ceva mai mult. Vrem să-L întâlnim față în față pe Cel pe care l-am întâlnit și cu care am interacționat aici.

Cât va mai fi până la acel moment? Ce se va întâmpla după aceea? Cum îmi influențează aceste cunoștințe viața de zi cu zi?

Timpul de așteptare

A doua venire

Ajunși acasă

Ce vom face în veșnicie?

Responsabilitatea noastră

TIMPUL DE AȘTEPTARE

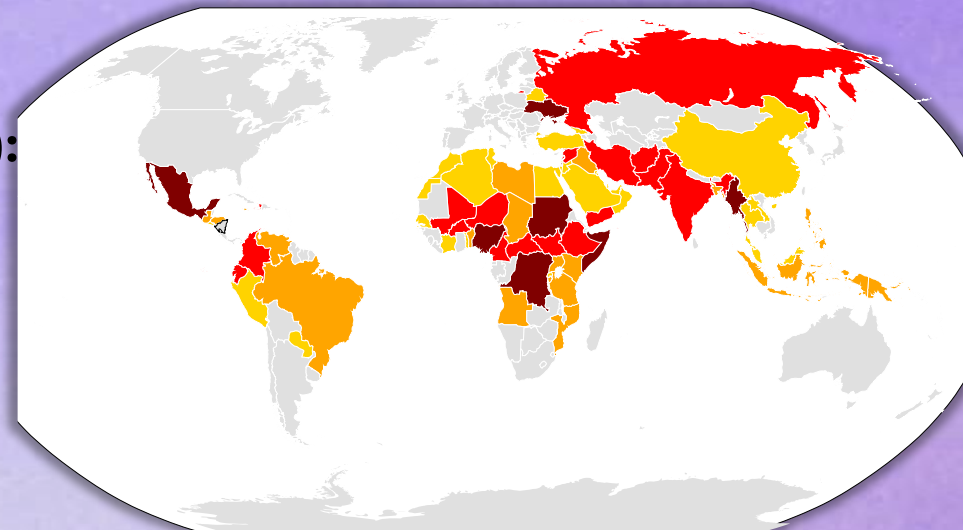
“Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.” (2 Timotei 3:1)

Isus ne-a dat semne care aveau să se întâmple înainte de a Doua Sa Venire. Acestea sunt o serie de situații care se vor înrăutăți pe măsură ce se apropie acel moment (Matei 24:6-11):

- Războaie și vești de războaie
- Națiuni contra națiuni
- Boli, foamete și cutremure
- Creștinii vor fi persecutați
- Apostazie generală
- Profeți falși care înșeală

Pentru a ne păstra încrederea în aceste „vremuri grele” (2 Timotei 3:1), trebuie să cultivăm o relație corectă cu Dumnezeu și să avem asigurarea că El ne-a iertat păcatele și că suntem mântuiți de El.

Harta conflictelor armate în curs :

- Războaie majore (10.000 de morți sau mai mult)
- Războaie minore (1.000-9.999 de morți)
- Conflicte (100-999 de morți)
- Ciupituri și încăierări (1-99 de morți)

Este nevoie de o redresare spirituală. Trebuie să ne rugăm, asemenea lui Asaf: „Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!” (Psalmul 80:3).

A DOUA VENIRE

“El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.” (Matei 24:31)

Matei 24:29-31 rezumă principalele evenimente ale acestui mare eveniment, a cărui scenă este completată de alte pasaje:

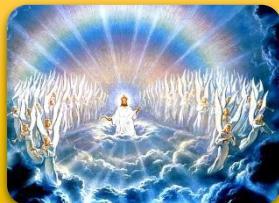
În acel moment, când trâmbița va suna, când fiecare ochi îl va vedea pe Isus și noi, cei mântuiți, vom privi fața Lui, vom ști că așteptarea, împreună cu fiecare rugăciune perseverentă, fiecare moment de comuniune cu El, fiecare mărturie îndrăzneată dată despre El și fiecare încercare au meritat și nu au fost în zadar.

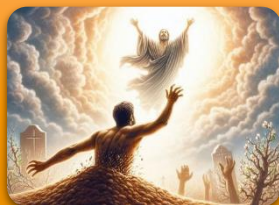
Dezastre majore zguduie Pământul (Ap. 6:12-14)

Semnul Fiului Omului apare (un nor mic)

Isus țâșnește din nori (Apocalipsa 1:7)

Glasul Lui învie morții și îi transformă pe cei vii. (Ioan 5:28; 1 Tesaloniceni 4:16; 1 Corinteni 15:51-52)

Îngerii îi adună pe cei mântuiți și îi aduc la Isus (1 Tesaloniceni 4:17)

AJUNȘI ACASĂ

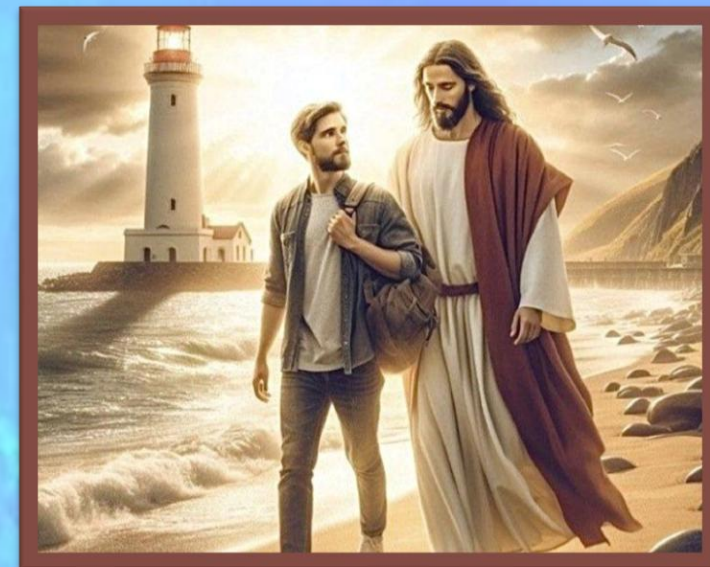
“În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.” (Ioan 14:2)

În Rai există un loc pe care Isus l-a pregătit pentru noi, o cetate în care să locuim: Noul Ierusalim (Ioan 14:2; Evrei 11:10; Apocalipsa 21:10).

Această cetate, împreună cu locuitorii ei – noi – este numită „mireasa Mielului” (Apocalipsa 21:2, 9; Apocalipsa 19:7-8).

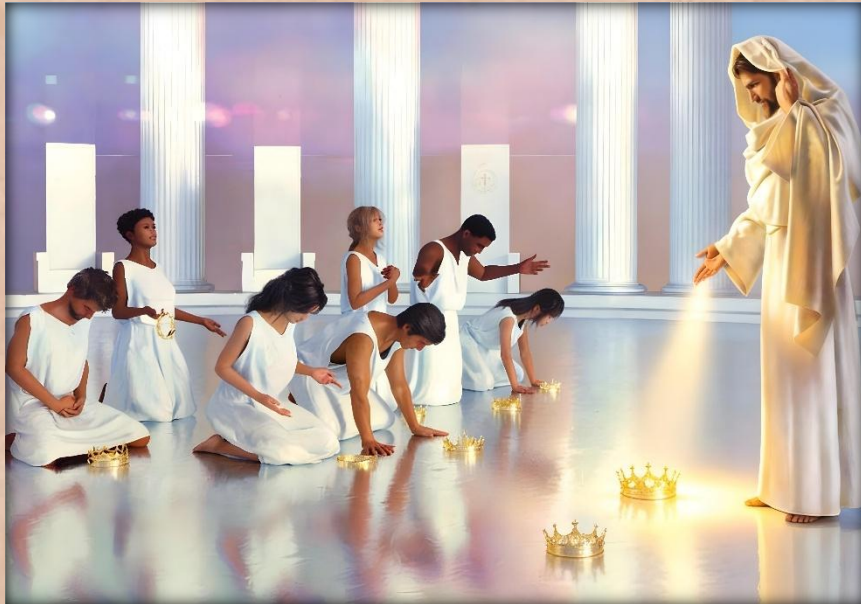
Primul eveniment la care vom participa în noua noastră casă va fi de neuitat: cina nunții Mielului (Apocalipsa 19:9).

Dar pentru a deveni mireasa lui Hristos, trebuie mai întâi să fim mireasa Lui pe acest pământ. Trebuie să avem o relație strânsă cu Isus acum. Să-L cunoaștem. Să vorbim cu El în fiecare zi. Să avem încredere în El. Să tânjim după ziua în care vom trăi pentru totdeauna cu El.

CE VOM FACE ÎN VEȘNICIE?

“Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (Apocalipsa 7:17)

Cea mai mare binecuvântare pe care o vom avea în Rai va fi să-L vedem pe Isus și să-L putem mulțumi pentru ceea ce a făcut pentru noi.

Dar nu vom trăi mereu în Rai. Va veni un timp când vom coborî pe Pământ, casa noastră finală (Apocalipsa 21:1-3; Ps. 37:9). Deși răul nu va mai exista acolo, Isus va fi în continuare Păstorul nostru, îngrijindu-se cu tandrețe de noi (Isaia 25:8; Apocalipsa 7:17).

Desigur, nu va fi o viață degeaba. Așa cum Dumnezeu i-a dat omului o slujbă atunci când l-a creat, fiecare dintre noi va avea un scop acolo. Vom putea să ne extindem cunoștințele și să descoperim continuu noi minuni.

Contrar a ceea ce se întâmplă acum, atunci gândurile noastre vor fi îndreptate 100% către Dumnezeu, a cărui iubire va inunda fiecare fibră a ființei noastre (Apocalipsa 14:1).

RESPONSABILITATEA NOASTRĂ

„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”, și cine aude să zică: „Vino!”, și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apocalipsa 22:17)

În Noul Ierusalim – casa noastră veșnică – un râu cu apa vieții curge din tronul lui Dumnezeu, hrănind pomul vieții (Apocalipsa 22:1-2). Viață din belșug, viață veșnică.

A ajunge la El este gratuit. Isus a plătit prețul. Noi am răspuns într-o zi chemării Duhului Sfânt și știm cum să ajungem acolo, dar alții încă nu știu calea.

Avem o responsabilitate față de cei care tânjesc după viața veșnică, dar nu știu cum să o obțină. Trebuie să proclamăm cu voce tare: „celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apocalipsa 22:17).

Până când va veni vremea când vom putea bea acea apă, să nu ne obosem așteptând. Să păstrăm dorul viu. Vino, Doamne Isuse.

“Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.”

E. G. W. (Tragedia veacurilor, pag. 678)